

opusdei.org

Prelaadi kiri (veebruar 2014)

14.veebruaril asutati Püha Risti
Preestrite Ühing. Sellest
lähtudes räägib piiskop
Echevarria Don Alvaro
armastusest risti vastu.
Palugem tema eestkostet, et
suudaksime vaatamata
raskustele ja sekeldustele
usalduses Jumala, Taevase Isa
vastu ustavaks jääda.

01.02.2014

Issand, õnnista minu tütreid ja poegi!

27. septemberil toimuva armastatud Don Alvaro Õndsakskuulutamise teatavakstegemisega algas selle tähsa sündmuse *Count down*. See on Jumala kingitus, mis on meid igaühte, Opus Deid ja kogu kirikut vaimselt rikastab. Täna gem selle eest Jumalat. Samaaegselt tahame me – igaüks meist – iga päev suurema innu ja truudusega pühaduse kutset järgida, mida Jeesus kuulutas; pühaduse tee argielus, mille püha Josemaria oma kangelasliku truudusega Jumala armule avas ja Don Alvarole, kes koos paljude teiste prelaturi usklikega täielikus ühtsuses seda õpetust jätkas.

Pühakskuulutamise kongregatsiooni dekreediga, näitab kirik, et Don Alvaro on elanud kristlikke voorusi kõige kõrgema kraadi kohaselt. ”Ta elas Opus Dei vaimsust absoluutselt, eeskujulikult ja ilma lihtsustusteta ja järeleandmisteta; ja see vaimsus juhib kristlase selleni, et ta oma

igapäevakohustuste kaudu, millest meie päevad koosnevad, Jumala ja ligimesearmastuse poole püüdleb.”

[1] Seepärast teen ma teile seoses tema 100. Sünniaastapäevaga 11. märtsil ettepaneku, et vaatleksime tähelepanelikult selle *hea ja väsimatu teenri* elu, kelle Issand pärast püha Josemaria taevasse siirdumist Opus Dei etteotsa usaldas. Me tahame paremini teada saada ja mõista, kuidas ta kristliku kutsumuse armule vastas, ja innukalt tema eeskuju järgida: vaadelgem tema kirju, õppigem tema suuremeelsest vastusest Jumala armule ja palugem tema eestkostet, et ka meie võiksim truult Opus Dei vaimsuses elada.

Don Alvaro käitumine näitab Opus Dei liikmetele, kaastöötajatele ja kõigile, kes ennast selle vaimsuse järgi pühitseda tahavad, konkreetset teed ja viisi, kuidas tuleb Jeesust, kui ainsat täiuslikkuse ja eeskuju õpetajat järgida. Ma tahame järgida

teda *tema korralikul teenimise teekonnal* järgida, ja nagu ta talle omase huumorimeelega öelda tavatses: st. et me nii hästi, kui võimalik Kristusele järgnemise vaimu omaks võtaksime, nii nagu püha Josemaria meile jumaliku käsu edasi andis.

Selles kuus, veebruaris, tähistame me Issanda Templissetoomise Püha ja 14. veebruaril päeva, mil Opus Dei ühtsus endast erilisel viisilmärku andis. Me meenutame päeva, mil algas apostellik töö naistega ning samuti – küll erineval aastal – Püha Risti Preestrite Ühingu tegevus. Püha Tooli korraldusel pühitseme me sel päeval *Ilusaima armastuse Ema pidupäeva* [3]

Ühes dokumendis altari pühitsemise kohta 1972. aastal kirjutas püha Josemaria, et ta pühitses selle Issanda Jeesuse Kristuse auks ja kiituseks, kes oma töö püha ristiga

kroonida soovis. Ma tegin seda ühes oma tütarde keskuses, nende asutamise aastapäeval. Siis äkki nägin ma üht uut meie perekonna jumaliku ühtsuse käsku; selleks, et Opus Dei mõlemas osas teenida, hakatakse pühitsema preestreid.”[4]

Maarja annab meile täiusliku eeskuju naisest, kes kogu oma elu Jumala tahtega ühendas. Me vaatleme teda eriti sel hetkel, kui ta Ingli kuulutusele vastas ja Jumala emaks sai, samuti tema truudust risti jalamil, täis tugevust, usku, lootust ja armastust, kui tema poeg meie eest suri. ”Usust rääkimine”, nagu ütleb Püha isa, tähendab tihtipeale rääkimist valusatest katsumustest, kuid just selles näeb püha Paulus veenvat Evangeeliumi kuulutamist, sest nõtruses ja kannatuses me avastame Jumala tugevuse, mis on kõrgemal kui meie nõrkus ja meie kannatused.”[5]

Püha Josemaria kutsus meid selle üle mõtisklema, "mil määral me oleme Jeesuse risti sõbrad; selle risti sõbrad, millega Jeesus oma elu kroonida tahtis. (...) Nii, nagu kuningad oma lossis aujärjel kroonitakse, nii tahtis Jeesus oma töö kroonida: ristiga. Ta tahtis oma kuninglikkusega kogu maailmale näidata, et see on Jumala töö. See oli ühe aastal 14. veebruaril. Ma alustasin püha Missat nagu tavaliselt, mul ei olnud aimugi, kuid Missa lõpul teadsin ma, et Jumal tahtis Püha Risti Preestrite ühingu rajada; et Issand tahtis, et me oma üleloomuliku ehitise ristiga krooniksime, et meie vaimulik perekond pidi seda jumalikku kuninglikkuse märki kõrgel kandma."[6]

Nii tegi ka Don Alvaro alates sellest, kui ta end Opus Deisse võtta palus. Aastate jooksul kasvas päev päevalt tema armastus risti vastu, tänu truudusele Jumala armule ning

tihedale ühtsusele meie Asutajaga. Pärast tema koju, Taevasse siirdumist oleme kogenud palju hulgaliselt detaile, milles väljendub tema armastus ohvri vastu ja mis meid Kristuse ristiga ühendab. Pärast seda, kui ta 1946. aastal Rooma saabus, lasus tema õlgadel, peale paljude muude kohustuste, ülesanne, Opus Dei peakeskuse rajamiseks Roomas rahalisi vahendeid hankida. See ei viinud temalt rahu, kuid valmistas talle palju muret ja kannatusi: maksavaevad, tugevad peavalud ja teised tervisehädad, mis tasapisi tema tervist nõrgendasid. Ta kannatas kõiki neid hädasid kaeblemata, naeratusega, rõõmsalt, teades, et ta saab nii midagi Issandale kiriku heaks ja Opus Dei arenguks ohverdada.

Mäletan, kui ta kord kõrges palavikus voodis lebas. Vaatamata sellele tõusis ta üles ja läks majast välja, et mingit olulist finantsprobleemi lahendada,

mida ainult tema isiklikult teha sai. Üks naistest, kes Opus Dei peamajas majapidamise eest hoolitses ja seega teadis, et Don Alvarol oli hommikupoole tõesti kõrge palavik, ütles püha Josemariale, märgates, et Don Alvaro üles tõusis: "Eile oli tal veel kõrgem palavik." Seepeale vastas meie Asutaja: "sind ma poleks lubanud üles tõusta; aga teda lubasin." Ta teadis täpselt, kui palju ta sellele oma pojale usaldada võib. Seepärast kutsus ta juba palju aastaid varem teda nimega *saxum*, kalju.

Mis oli selle käitumise sügav põhjus? Juba avaldatud sangarlike vooruste dekreedis on öeldud: "Selle Jumala teenija andumus saadud kutsumuse täitmisel põhines sügaval teadmisel Jumala lapseks olemisest. Selleni viis teda ühinemine Kristusega usalduslikus vastutustundes, Jumala Isa tahtmist otsida. Täis armastust Püha Vaimu vastu, elas ta pidevas palves, pühimale euharistiale

toetudes ja õrnas õhkamises
õndsaima Neitsi Maarja poole. ”[7]
Selle sama Püha Tooli poolt välja
antud Don Alvarot puudutava
dokumendi lõpus öeldakse : ” Erilist
kangelaslikkust näitas ta viisil,
kuidas ta haigusi - risti poole
vaadates – talus. Sama kehtib
rünnakute puhul, mida ta oma
truuduse pärast kiriku vastu
kannatama pidi. Lõpmata hea ja
armastusväärse inimesena mõistis
ta, et on vaja teistele rahutunnet
vahendada. Mitte keegi ei mäleta, et
ta oleks kunagi olnud ebasõbralik, et
ta oleks ärritunud või olnud
kannatamatu segastes olukordades.
Ta õppis Issandalt, kuidas
tagakiusajate eest palvetada,
preesterlikult käed ulatada ja kõik
naeratus ja sügava leebusega vastu
võtta.”[8]

Mõned nädalad tagasi tuletas paavst
Frantsiskus meile meelde: ” Pühakud
ei ole üliinimestena ega

perfektsetena siia ilma tulnud. Nad on nagu meie, igaüks meist, inimesed, kes enne taeva õndsusesse jõudmist tavalist elu elasid, selle rõõmude ja valudega, vaevade ja lootustega. Aga mis oli see, mis nende elu muutis? Kui nad seda Jumala armu tunnetasid, järgnesid nad sellele kogu südamega, tingimusteta ja silmakirjatsemiseta. Nad andsid oma elu teiste teenimiseks, nad pidid kannatusi ja vaenulikkust taluma, ilma vihkamiseta, kurjale heaga vastates ning rahu ja rõõmu külvates. Selline on pühakute elu: need on inimesed, kes armastusest Jumala vastu talle oma elus tingimusi ei esitanud.”[9]

Mulle tundub, et need Püha Isa sõnad annavad Don Alvarost usaldusväärse pildi. Palugem tema eestkostet, et võiksime raskustes ja vastuoludes truuks jääda, Jumalat, meie Taevalist Isa usaldades.

Don Alvaro oli *saxum*, kalju, püha Josemaria jaoks nii paljudes olukordades. Oma viisiga, asju käsitleda, oli ta ka suureks abiks, et Opus Deid levitada. Mitte ainult seepärast, et ta tegutses Opus Dei juhatuses, või tänu pingutustele Opus Deile kirikuõiguslik Personaalprelatuuri struktuur saavutada, vaid ülesande pärast, kõigilt erinevates olukordades Opus Dei vaimsusele truuks jäämist nõuda. Sageli ütles meie Isa, et Don Alvaro, Püha Vaimu sisendusel, meenutas talle sageli üht Opus Dei vaimsust puudutavat punkti, millel püha Josemaria ühes vestluses peatus: vennaliku manitsemise praktika; hädavajalikkus, isalikult või emalikult meid ümbritsevate inimestega ümber käia. Muredes ja raskustes vaevlevad inimesed headusega vastu võtta...

Vahel palus püha Josemaria temalt isegi seda, et ta innustaks tema

isiklikku Jumalaga suhtlemist. Nii puistas meie Isa kunagi südant väikese grupi oma laste ees ja jutustas: ” Täna, pärast tänupalvet palusin ma Don Alvarot, et ta peaks mulle meditatsiooni, mis kasvataks minu armastust Jeesuse vastu tabernaaklis. Ta näitas mulle, et mingil moel on ka Neitsi Maarja seal kohal , kindlasti on kuidagi. Ja koos Maarjaga ka püha Joosep. Mingil sõnulseletamatul viisil on nad siin; nad ei suuda end oma pojast lahutada.”[10]

19. veebruaril on Don Alvaro nimepäev. Sellega seoses tegi meie Isa 1974. aastal oma truu poja kohta järgmise märkuse: ” Don Alvarol on suur eelis. Tema nimepühak ei ole veel püha, vaid ainult õnnis. Kui tema ise ka pühaks ei saa, siis ma küll ei tea, mida peale hakata...”[11]. See püha Josemaria soov läheneb täitumisele, kui Jumal tahab, siis võime me pärast tema

õndsakskuulutamist Püha Tooli poolt määratud kuupäeval tema päeva liturgiliselt pühitseda.

Nagu juba öeldud, on igapäevane Don Alvaro truuduse vaatlemine meile abiks, et püha Josemaria jalajälgedes käia ja nii veel täiuslikumalt Kristust järgida. Ma tooksin siinjuures välja mõned minu eelkäija sõnad, mis aitavad meil põhjalikumalt südametunnistuse sisevaatlust teha, mis meile sügavamat rahu annab.

” Kogu oma maise eluaja sammus meie Isa edasi, Pühast Vaimust valgustatuna. Nii algusaegadel, kui ta sellest veel ise teadlik ei olnud, kui ka hiljem, täielikus teadmises vastas ta kangelasliku ustavusega Opus Dei sisendustele. (...) Tal oli kombeks öelda, et alates 2. oktoobrist 1928, laskis ta end ainult Pühal Vaimul juhtida. See kõlab lihtsalt. Kui aga rahulikult tema elu vaadelda, siis

võime näha, kui palju ohvreid see asi temalt nõudis: pilked, mittemõistmine, üksindus, tembeldamised enne ja pärast Opus Dei rajamist.

Ka meie tahame lasta Jumalal end sel viisil juhatada (*Rm.8, 14*). Meie Isa truudus oli igal hetkel kangelaslik ustavus, isegi siis, kui ta selle tähendust ei mõistnud. Me tahame teda järgida, kui veel mitte gigantidena, siis vähemalt heade poegadena. Meie Isa oli Pühaduse suurkuju. Lastena tahame me nii hea Isa samme järgida ja püüda tema sarnast pühadust saavutada.”[12]

Palvetagem endiselt Paavsti ja tema kaastöötajate eest. Palvetagem eriti Konsistooriumi viljade eest, mis kuu teises pooles aset leiab, et sellest kasvaks palju head kirikule, hingedele ja maailmale. Olgem ka edaspidi minu palvesoovidega

ühenduses, et need Jumala tahtmisel teostuksid. Ma küsin teilt tungivalt: kuidas ja kui palju te palvetate paavst Frantsiskuse eest? Kas te aitate teda suuremeelse ohvrivaimuga? Kas me ikka elame *omnes cum Petro ad Iesum per Mariam*? Kõik koos Peetrusega Maarja kaudu Jeesuse juurde.

Palugen Opus Dei levimise eest uutesse maadesse, kuhu meid pidevalt oodatakse. Jeruusalemma reisi ajal sain ma täis rõõmu koos teiega Püha haua kirikus palvetada, Getsemanis, sündimise koopas...Ma mäletan, millise suure juubeldusega Don Alvaro neid pühi paiku külastas. Mõned päevad pärast seda olin ma Sri Lankas ja Indias. Tänaigem Jumalat ja uuendagem kavatsust, igaüks meist omal kohal Opus Dei apostellikule levimisele kaasa aidata, palveda ja palveks muudetud tööga, sealjuures kõiki inimesi armastades.

Kui ülev on see, meie ema, kiriku
sõnum!

Ma õnnistan teid oma armastusega!

Teie Isa

+Javier

[1]Pühakskuulutamise
kongregatsioon, Dekreet Jumala
teenri, Alvaro del Portillo voorustest ,
Rooma, 28. juuni 2012.

[2]*Mt* 25,21.

[3] Jumalateenistuse Kongregatsioon,
Dekreet, millega Personalprelatuur
Püha Risti ja Opus Deina
approveeritakse, Rooma, 10.
november 2012.

[4] Püha Josemaria, Dokument altari
pühitsemise kohta, 21. oktoober 1972.

[5] Paavst Frantsiskus, Entsüklika
Lumen fidei, 29. juuni 2013, Nr. 56.

[6] Püha Josemaria, Vaatluse märkmed, 2. november 1958.

[7] Pühakskuulutamise kongregatsioon, Dekreet Jumala teenri, Alvaro del Portillo voorustest, 28. Juni 2012.

[8] Sama

[9] Paavst Frantsiskus, *Angelus*, 1. november 2013.

[10] Püha Josemaria, Perekondliku kohtumise märkmed, 3. juuni 1974.

[11] Püha Josemaria, Perekondliku kohtumise märkmed , 19. veebruar 1974.

[12] Don Alvaro, Vaatluse märkmed, 9. jaanuar 1977

dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-
kiri-veebbruar-2014/ (09.08.2025)